

VIETĒJĀS ZINAS

Ministrs naudas maišu neatveda

Sestdien Preiļus apmeklēja valsts veselības ministrs Pēteris Apinis. Pirms tam viņš pabija Aglonā, Maltā, Ludzā un Rēzeknē, jo ministra apmeklējuma mērķis bija tuvāk iepazīties ar Latgales novada medicīnas iestāžu problēmām.

Preiļu slimīnīcas direktore Irēna Vaivode ministra vizīti «Novadniekiem» raksturoja tā: «Naudas maišu ministrs neatveda, bet tieši naudas medicīnas iestādēm šobrīd pietrūkst visvairāk. Diemžēl brīvu līdzekļu valsts budžetā neesot. Ministrs sacīja, ka atbalsta slimīnīcas ieviešanu, bet perspektīvā — arī pāreju uz apdrošināšanas medicīnu, un ir pilns apņēmības šo ideju išteņot. Viņš arī uzsvēra, ka medicīnas iestādēm vairāk jāsadarbojas ar pašvaldībām, jo tad gan finansēšanas, gan citus jautājumus vieglāk varēs atrisināt.»

Būtiska šatu samazināšana nav paredzēta

Rajona medikus, un ne tikai viņus, satraukusi iespējamā šatu samazināšana. Izskaņoti dažādi viedokļi. Bet ko par to domā Preiļu slimīnīcas direktore Irēna Vaivode?

Šatu samazināšana nedaudz skārusi arī medicīnu, taču nekādas katastrofas nav, viņa sacīja. Tā ir neizbēgama realitāte. Samazināts grāmatvedības darbinieku skaits, jo Preiļos vairs nebūs centralizētās grāmatvedības. Samazinās arī samātāru skaits. Likvidēti feldšeru punkti akciju sabiedrībā «Preiļu siers» un Preiļu SCO. Feldšerei, kura strādāja «Preiļu sierā», piedāvājām darbu poliklīnikā, bet viņa atteicās, paskaidroja I. Vaivode.

Slimīnīcas direktore sacīja, ka nedmāsu un ārstu skaita būtiska samazināšana nav paredzēta, un cilvēki bez darba nepaliks. Tiesa, bijušas dažādas puslikmes, kuras tiks likvidētas. Cita lieta — algas. Tā nebūsot, ka medīkis no slimīnīcas saņems tikai 10 latus. Speciālists algu saņems atbilstoši savam darbam un atkarībā no tā, vai būs iemantojis cilvēku uzticību, jo ārstu izvēle ir brīva. Tādējādi tiks likvidēts līdzšinējais izlīdzināšanas princips, kad ārsti, kurš pieņemšānā apkalpoja 7 pacientus, saņema tikpat, cik tas, kurš apkalpoja 20 cilvēkus. Tāpēc — lai vairāk noplūtu, būs vairāk arī jāstrādā, uzsvēra I. Vaivode.

Attīrišanas ietaises jābūvē. Bet par kādu naudu?

Preiļus apmeklēja Valsts reformu ministrijas plānošanas un ekonomiskās dalas priekšnieks Brūvers un Daugavpils reģionālās vides aizsardzības komitejas priekšsēdētājs P. Kacars. Viņi bija ieradušies, lai apspriestu pilsētas attīrišanas ietaisu būvniecības turpmāko gaitu.

Preiļu pilsētas domes izpildirektors A. Jaunkalns «Novadniekiem» pastāstīja, ka viņš cerējis dzirdēt pavism ko citu, proti — iesākto attīrišanas ietaisu celtniecības turpināšanai tiks atvēlēti līdzekļi no valsts budžeta. Taču abi kungi bija atbraukuši, lai ieteiktu Preiļu pilsētas domei nemt kredītu un turpināt būvniecību uz sava rēķina. Viņi arī pamācījuši, ka atgūt

līdzekļus, bet vēlāk iegūt arī peļnu varot, palielinot samaksu iedzīvotājiem par ūdeņu attīrišanu. Iedzīvotājiem ar preses starpniecību vajagot radināt pie domas, ka par visu jāmaksā un — jāmaksā daudz.

A. Jaunkalns paskaidroja, ka, lai uzņīvētu attīrišanas iekārtu mehānisko daļu, vajadzīgi 50 tūkstoši, bet lai ietaise pabeigtu pilnībā — 250 tūkstoši latu. Tādu līdzekļu pilsētas domei nav, jo kopējie ieņēumi pagājušajā gadā bija tikai 242 tūkstoši 908 lati.

Ja noteikūdeni pēc mehāniskās daļas celtniecības pabeigšanas tiek ievadīti akciju sabiedrības «Preiļu siers» attīrišanas iekārtās, tad krasī paaugstināsies iedzīvotājiem noteiktā samaksa, jo akciju sabiedrība par vienu kubikmetru noteikūdeni attīrišanu prasa 0,167 latus. Līdz ar to samaksa, rēķinot uz vienu iedzīvotāju, no pašreizējiem 30 santīmiem mēnesi palieinātos līdz 1 latam un 30 santīmiem.

Kurināmā nav.

Nebūs arī siltā ūdens

Preiļu pilsētā joprojām izjūtams kurināmā trūkums. Mazuta krājumi ir ļoti nelieli, bet akciju sabiedrībā «Preiļu siers» tādu vispār nav. Tāpēc pilsētnieku dzīvokļos siltais ūdens tik drīz neparādīsies.

Uzņēmums «Siltums» mazutu ir aizdevis «Preiļu sieram», bet vai to dabūs atpakaļ un kad — nav zināms. Pašreiz mazutu, kā paskaidroja pilsētas domes izpildītājs A. Jaunkalns, varot iepirkīt par 96 latiem tonnā, bet siltuma tarifs iedzīvotājiem izrēķināts, par pamatu nemot 45 latus.

Situāciju turklāt saasina tas, ka Preiļos iedzīvotāji atkal sākuši nemaksāt par apkuri. Patlaban uzņēmumam «Siltums» ir jau 663 parādnieki. Lielākā nenomaksātā summa ir 290 lati, mazākā — 22 lati.

A. Iljina

Desmit bezdarbniekiem dota iespēja strādāt

Desmit Aglonas pagasta bezdarbniekiem dota iespēja veikt pagaidu apmaksātos sabiedriskos darbus.

Seši cilvēki strādās mežā un gatavos malku pagasta sociālajām vajadzībām. Viņiem ierādīta baltalkšņa cirsma, kur jāsazāgē 340 kubikmetri kurināmā. Kad vīri tiks galā ar šo uzdevumu, no krūmiem būs jāatbrīvo ceļa malas, jāizcīrt grāvji, lai uz zemnieku saimniecību tūriem droši varētu aizbraukt ar lielgabariņa tehniku. Pagastā ir daudz brīvo un nepieteikto zemes platību. Tās ir jākopī, lai nepārvērstos par krūmu audzēm. Pavasarī vīriem būs jālabo arī ceļi un tilti.

Vēl diviem bezdarbniekiem uzticēta ciemata uzkopšana un labiekārtošana — jāsakārto koplietošanas telpas, laukumi, kapi. Ciemata centrā jāizcīrt krūmi. Kad atkūs zeme, varēs nopietni padomāt par apzaļumošanu. Aglonā taču ik vāsaru iegriežas arī vairāk un vairāk ciemiņu.

Vienam no bezdarbniekiem uzticēta ugunsdzēsēju mašīna, būs jāgādā, lai braucamais vienmēr ir kujas gatavībā.

Bezdarbnieku pulkā arī kāds agronomi ar augstāko izglītību. Viņš veiks meža cīrteju brigādes darba

uzskaiti, kā arī apzinās visas brīvās platības pagasta teritorijā.

L. Kirillova

Bibliotēkas ciemiņš — Alberts Budžē

Rajona centrālā bibliotēka jau vairākus gadus uztur draudzīgus sakarus ar bijušo Preiļu kātoļu baznīcas draudzes dekanu, pašlaik Balvu rajona Tilžas draudzes prāvestu Albertu Budžē, kurš ievēromās arī kā sabiedriskais darbinieks, publicists, vēstures pētnieks. 14. februārī Alberts Budžē pēc bibliotēkas ielūguma ciemojās Preiļos, tākās ar vietējās sabiedrības pārstāvjiem.

Vispirms ciemiņš runāja par vēsturi, par to, ko cilvēkam nozīmē savas dzimtas, savas zemes vēstures zināšana. Alberts Budžē stāstīja daudzas interesantas lietas par Preiļu un rajona vēsturi, ko viņš ir pētījis senās grāmatās, dokumentos, par dažādiem vietu nosaukumiem, par to izcelšanos, par saistību ar vietām citās valstīs.

Viņš ierosināja pievērst lielāku uzmanību, izpētīt un apzināt kapētas, kurās glabājas daudz ievērojamu kultūras un vēstures pieminekļu. Šāds kapsētu izpētišanas darbs sākts arī Tilžā.

Alberts Budžē pievērsās latgaliešu literatūrai. Pēc tam runāja par cilvēku un viņa vietu šīs dienas pasaule, par to, ka jāmil jaunatne, ka vieglāk ir to nosodīt, bet ir jāpalīdz tai uzņemt sevī labo.

Uz tikšanos bija ieradies daudz Alberta Budžes draugu, pazīnu, to cilvēku, kurus viņš garīgi stiprināja un ar kuriem bija kopā atmodas gadu sākumā. Viņiem bija daudz jautājumu viesim un arī daudz labu vēlējumu, pieminoši aizvadīto Alberta Budžes mūža jubileju.

Rajona centrālās bibliotēkas īpašumā nesen nonāca senās grāmatas poļu valodā par Preiļiem, par pili un tās īpašniekiem. Alberts Budžē apņēmās tās iztulkot latviešu valodā.

Mācās saskarsmes psiholoģiju

Valsts skolu valžu priekšsēdētāji, to skaitā arī rajona skolu valdes priekšsēdētājs A. Zogorskis, piedāvājis Izglītības ministrijas rīkotajā seminārā Cēsu rajona Priekulē.

Seit tika nolasītas lekcijas par saskarsmes psiholoģiju, notika dažādas psiholoģiskas nodarbības.

Rīt uz Daugavpili ari uz psiholoģijas lekcijām un nodarbībām dosies rajona skolu vadītāji. Bet vakar un ūdeni lekcijas par psiholoģiju klausās Preiļu 1. vidusskolas skolotāji savā skolā. Tās lasa psiholoģijas speciāliste no Izglītības un attīstības institūta.

Apsveikumi Valentīna dienā

Valentīna — visas pasaules milētāju aizstāvju dienā Preiļu 1. vidusskola Valentīna pastniekiem darba bija pilnas rokas.

Kaudzēm viņi nesa vēstules no pārpildītās pastkastītēs adresātiem — skolniekiem, skolotājiem. Bija īpaši sirsniņas apliecinājumi — pa pastu vareja nosūtīt dzīvu rozes ziedīju ar klāt pieliktu zīmīti. Rožu saņēmējās ar tām izrotājušās stāgāja pacilātas un smaidošās.

Arī skolotāji atzinās, ka bijis patīkami saņemt vēstules Valentīna dienās pastā.

Nepareiza un bīstama nostādne

To rada piedāvātais variants parādu dzēšanai par izlietoto elektroenerģiju

Pēdējā laikā gan presē, gan citos masu saziņas līdzekļos, no lielākām un mazākām amatpersonām var dzirdēt priekšlikumus, ko darīt ar pārādiem par izlietoto elektroenerģiju. It kā vienākās patiesība — ja izlietoji, tad jāmaksā. Bet tā vis nav. Nemaksājumi tā samudzīnājuši problēmu, ka tā prasa no pietru pieejumu, lai stāvokli normalizētu.

Kolhozu un paju sabiedrību parāds krājās ne bez rajona lauksaimniecības vadības aicinājuma nemaksāt par patēto. 1992. un 1993. gadā tas bija aptuveni 160 tūkstoši latu. Parādnieki — formāli esošās, bet faktiski neeksistējošās paju sabiedrības. Parādu piedziņā pat ar saimniecības tiesas lēmumiem diplomātiski izsakoties, ir problemātiska, bet atklāti runājot — neiespējama.

Diemžēl «kaite» ir tik ielaista, ka tagad tā jāstās tikai valdības līmenī. Un jārīstē nekavējoties.

Man personīgi nav pieņemams daudzākārā piedāvātais variants. Protī, lauksaimnieki savulaik esot nodevuši «Latvenergo» tīklu uzņēmumam elektroobjektus (rajona figurā summa 330 tūkstoši latu). Šos objektus ekspluatējot, tīklu uzņēmumi tikuši pie bagātības, tāpēc par minēto summu «Latvenergo» tagad lai dzēš parādus par izlietoto un neapmaksāto elektroenerģiju.

Uzskatu, ka jautājuma tāda nostādne ir nepareiza, pat vairāk — tā ir bīstama nostādne. Kāpēc NEPAREIZA?

Tāpēc, ka nodot apkalpošanā (vai kā rakstīts dokumentu bilancē — uzņēmēt) elektroobjektus kolhoziem un padomju saimniecībām bija izdevīgi. Tika ietaupīti uzturēšanas izdevumi. Jāpiebilst, ka lauksaimniecības uzņēmums varēja arī nemodot savus objektus, bet elektroīku uzņēmumam tie bija obligāti jāpieņem, neņemot vērā to tehnisko stāvokli. Jāpārskaidro, ka runa ir par 0,4 kW elektropārvades līnijām un transformatoru punktiem, kas tika būvēti lauksaimniecības ražošanas objektu elektroīpārādei. To īpatsvars tīklis ir 15-18 procenti no kopējā tīklu iekārtas vērtības.

Viena daļa šo objektu ekspluatācijas gaitā ir atjaunojoti par «Latvenergo» līdzekļiem. Visi minētie objekti atrodas savā vietās (izņemot dažāt «prihvītīzījās» gaitā izlaupītās līnijas) un var tikt nodot atpakaļ. To var uzskatīt

arī par repliku maniem kolējiem no likvidācijas komisijām, kuri parādu dzēšanai piedāvā lauksaimniecības ražas objektus.

Paliek neskaidrs jautājums, kā sadaļit pēc tādā veidā parādu dzēšanai palikušos aptuveni 170 tūkstošus latu, kurus nu jau iš kā «Latvenergo» paliek parādu paju sabiedrībām. Kāda kompensācija pienākusi tiem «muļķiem», kuri par elektroenerģiju ir norēķinājušies un turpina norēķināties? Kāpēc «Preiļupei», «Gālēniem», «Vārkavai», «Aglonai» un citām paju sabiedrībām jāmaksā par parādīem «Rudzātīem», «Rušonai», «Sīļukalnam», «Pelečiem» utt?

Kā mazāk svarīgs, tomēr pieminams ir fakti, ka pie savulaik pastāvošās celtniecības finansēšanas kārtības lieklākā daļa lauksaimniecības objektu, arī elektroīpārādes tīklī, tākā būvēti par bankas kredītu līdzekļiem, kurus diezgan regulāri norakstīja. Un likumsakāri — pārvara šodienas saimniecībām — parādniekiem.

KĀPĒC BĪSTAMA?

Tāpēc, ka rada tikai jautājuma risinājuma šķietamību. Re, te ir vainīgais. Mēs viņu atrādām! Lai tik tas dzēš parādus, bet mēs dzīvosim bez bēdām. Nē, kungu! Tas taču jau ir bijis!

Ne jau parādi izputināja paju sabiedrības. Tieši tās nedaudzās, kas maksāja par elektroenerģiju, vēl arīn pastāv. Pastāv ne tāpēc, ka maksāja, bet tāpēc, ka pietika saimniecības sajēgas, proti — parādu uzkrāšana nav glābīšs, bet gan ākmens kaklā ātrākai nogrimšanai dibenā.

Sobīrī dzirdamas arī tādas replikas: «Nu, tad bagāti esat, gan jau iztūkstiet, monopolisti tādi!». Vārbut arī

AGLONAS

Kluss un neviens netraucēts zem sniegotās ledus segas guļ Ilzezers. Niedrotajos krastos vējš kustina pērnās vasaras sadzeltējušo godību. Kaut kur dzelmei pavasara debesis atspīdam gaida miegaines raudiņas un asariši. Bet cilvēku vidū miera un klusuma nav pat visdzīļākajā ziemas vidū. Tik nesaprotamas un tālas Ilzezeram ir agloniešu rūpes un raizes, prieki un asaras. Tuvas vienīgi mums, latgaliešiem, kuri dzimuši un auguši Aglonas Dievmātes sirds skaidrības apgaismoti...

«Mums atvēlēts pārāk maz laika»

Antons BEKIS tagadējā pagasta vecākā godā nav nonācis pirmo reizi. Šajā krēslā viņš sēdējis jau agrāk, padomijas laikos. Toreiz gan amats saucās savādāk, arī mūsu dzīves mērķi un ideāli likās pavisam savādāki. Bet cilvēki ap-kārt palikuši tie paši. Un darbs tāpat gaida padārāms. Lai par to stāsta Aglonas pagasta vecākais Antons Bekis:

— Neatrisinātu problēmu ir jūra. Nevar ne salīdzināt ar to, kā bija kādreiz. Jāiedzīlinās katrā no šīm problēmām, lai risinājums atbilstu cilvēku interesēm un reizē tiktu ieņemta likumdaļa.

Esam nopietni domājuši par Aglo-nas pagasta tālāku attīstību. Mēģi-nāsim atrast ceļu, par kuru jāriet ne-tikai šogad un nākamgad, bet vis-maz tuvākajā desmitgadē.

Tagad noteik pārūdens par to, lai pagasta teikšanā nonāktu zivju re-sursi ūdeņos, kur saskaņā ar Civill-kumu zvejas tiesības pieder valstij. Tātad — mēs sev gribam dabūt Bei-šonu Birzgales, Cirišu un Lielo Du-

maz tuvākajā desmitgade.

Beidzot ir jākļūst par saimniekiem visiem mūsu rokās esošajiem resursiem — zemei, mežiem, ūdeniņiem un ēkām. Patlaban risinām jautājumu, kā tālāk izmantot nekustamo īpašumu, kas dažādu apstākļu dēļ nonācis pagasta pārziņā. Zeme, kura patlaban stāv dīkā un ekonomisko grūtību dēļ tagad nav izmantojama, nedrīkst zaudēt vērtību un auglīgumu. Gluži otrādi — tā ir jāatbrīvo no krūmiem un alkšņiem, jāpadara vēl auglīgāka līdz brīdim, kad tā beidzot

ievajadzēsies Latvijas valstij.

Liels darbs gaida pie Cīrišu ezera. Elektrostacijas hidrotehnisko būvju komplekss ir avārijas stāvokli. Pirms divdesmit gadiem iekārtas demontēja, bet neviens nepadomāja par to, ka ēkas vajadzētu iekonservēt. Protamē, ka pagasta smēķi ir daudz par padomes sēdē runāsim, ko tad darīt.

Vēl viens konkrēts darbinš ir pagasta iekšējo ceļu uzturēšana. Pagaidām veicam apsekošanu. Pavasarī būs skaidrs, kāda ir mūsu bagātība. Domāju, ka pie kā labāka varēsim tikt vienīgi ar zemes īpašnieku piedalīšanos ceļu uzturēšanā. Šī gada

Aglonas pagasts skaitlos

Pagasta platība — 13174,4 hektāri, tājā skaitā lauksaimniecības zeme — 5180,3 hektāri, meži — 4405,5 hektāri. Ceļu kopgarums pagastā — 81,1 kilometrs, tājā skaitā valsts ceļi — 47,9 kilometri, pasvaldības ceļi — 33,2 kilometri.

Iedzīvotāju kopskaitis 1994. gadā — 2772 cilvēki, tājā skaitā bērni vecuma līdz 14 gadiem — 159, bērni vī-

līdz sešiem gadiem — 159, bērni vecumā no septiņiem līdz četrpadsmit gadiem — 251, jaunieši — 89, pensijas vecumā — 910, darbaspejīgā vecuma — 873.

Pagāstā dzīvo 1475 sievietes un — 1297 vīrieši. Ģimenu kopskaitis — 670. No tām 150 ir maznodrošinātās ģimenes un 46 daudzēriņu ģimenes.

nes un 46 daudzbežņu gimenēs.
Pagasta teritorijā reģistreti 16 uzņēmumi, no kuriem 13 nodarbojas ar rāzosošanu. Nodarbināto skaits — 683 cilvēki.

ANSWER The answer is 1000.

Izglītības līmenis — 1199 pagasta iedzīvotajiem ir pamatskolas izglītība, 422 — vidusskolas vai vēlāja speciāla izglītība, 151 — augstāka vai nepabeigta augstāka izglītība.

Aglonas pagasta ir 3 macību iestādes ar 811 audzēkniem un 118 skolotājiem. Pagasta ir 5 medicīnas iestādes, kur strāda 32 medicīnas darbinieki. 7 pagasta bibliotekas ir 73040 grāmatu eksemplāru.

Pagasta teritorija darbojas 15 veikali, tajā skaitā 6 privātie veikali.

Ir 1 kulturas iestāde, 3 sporta celtnes, 1 sadzīves pakalpojumu uzņēmums.

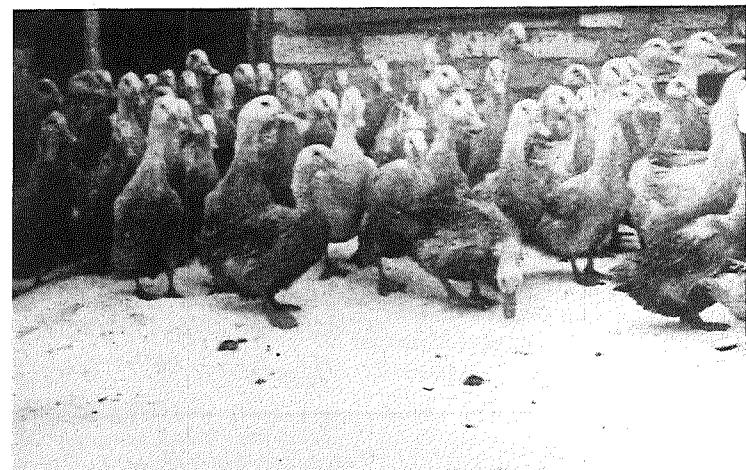
Aglonas pagasta iedzīvošā rūcība
esotā reģistrētā tehnika: 93 traktori,
13 kravas automobiļi, 6 sejmašīnas, 33
motobloki, 73 plaujmašīnas, 1 gatēs,
7 labības kombaini, 24 kartupeļu ro-
kamas mašīnas.

Kora müzi

Aglonas vārds nesaraujami saistīts ar Aglonas Dievmāti, kurai par godu nosaukta bazilika. Visbiežāk tur ie-griežamies pirms 15. augusta. Taču izrādās, ka bazilikas ikdienu ir daudz mums pavismē nezināmu un interesantu lappu-šu. Lūk, viena no tām. Līdzīgi kā tas ir daudzās pasaules valstis, jau trešo gadu pastāv bērnu kora mūzikas skola. Tā ie-cerēta kā septingadiga mūzikas skola un ir pagaidām vienīgā šāda veida mācību iestāde valstī. Mazajiem agloniešiem tā ir iespēja pilnveidoties baziņicas muzikālajā garā un gūt patiesu mākslas pirmavotu spēku.

Kora skolas veidotāja un vadītāja ir Ieva Lazdāne. Viņa stāsta:

— Kad es atrācu strādāt uz Aglonu, te nebija ne kora, ne skolas. Ilgi domāju, kadarīt un ar ko sākt. Beidzot sapratu, ka vienīgais veids piesaistīt bērnus un jauniešus garīgajai dziedāšanai un muzicēšanai ir skola. Tās galvenais uzdevums ir sagatavot dziedātājus bazilikas koriem,

Kam pīlēnus? Kam zoslēnus?

◆ Laikam gan tagadējie skolas bērni nezinās atbildēt tājumu, kas ir Monika Rivare. Visiem pārējiem viņas viesaraujami saistīts ar sociālistisko trieciendarbu, ar līmena deputātes pienākumiem, visbeidzot ar simtieniem pilnu ko Rivares vadībā izaudzējuši Aglejas putinkos.

«Mans vilciens jau sen aizgājis. Tagad citi laiki. Bērniem darba nav, tāpēc man vecumā ferma par otrajām mājām kļuvusi. Paberzēju sāpošos kaulus un eju.» — tā sakā kādreizējā Sociālistiskā Darba Varone, bet tagad kopdarbības sabiedrības «Ainava» konsultante Monika Rivare. Taisnību sakot, tiesi viņa ir tā galvenā rīkotāja, organizētāja un komandētāja. Un kurš gan cits
pilēnus, brūno dējējvistu un
cālus. Monika Rivare piebilst
nes un Daugavpils lielajiem
kombinātiem neesam nekādā
renti. Mums ir savi kundes, tā
zem saules pietiks visiem. Sep-
tektāros zemes audzējam ka-
bietes, zaļbarību, pjaujam siem
gi ar spēkbarību grūtāk, jo par
du maišijums maksā 4,1 sant-
gramā. Bet tādu nevar dot.

«Ainavu» reģistrējām 1990. gada 28. aprīlī. Mūsu rīcībā ir desmit kūtis, no kurām pagaidām izmantojam piecas. Toties nevienai ēkai nav noplēsts jumts un izdauzīti logi. «Ainavā» strādā sešspadsmīt cilvēki, divpadsmīt no tiem pastāvīgi. Lepoties nav ar ko, jo finansiālais stāvoklis smags — cik nopelnam, tik iztērējam. Ražošanas apjomī ir minimālā, salīdzinot ar agrākajiem laikiem, jo putnu gaļu pārdošanai ne-

Jā, putnkopju profils ir mainījies. «Ainavas» tagad nodarbojas ar zosu un pīlu vaislas ganāmpulkula izveidošanu. No Maskavas apgabala ar kopdarbības sabiedrības direktora Ivana Draguna palidzību atgādātas Ziemeļvācijas šķirnes zosis. Baltkrievija iepirkta pīlu šķirne «Temps». Nu gaidāms lielais dēšanas laiks. Aprīlī sākties inkubāciju, un maija sākumā Aglonā jau varēs iegādāties zoslēnus un pīlēnus. Pēm tos pārdeva ne tikai mūsu rajonā un pie kaimiņiem, bet arī Rīgā, Liepājā, Ventspili

īmīniem, bet arī Riga, Liepāja, Ventspils un Kuldīga, kur zemīnieki daudz labprātāk nekā Latgale audzē zosis. Lai kam jau ir vērts, jo pirms Mārtiņiem un Ziemassvētkiem lielpilsētas tirgū tauka zoss esot maksājusi pat divdesmit piecus un trīsdesmit latus.

Pēm "Ainavas" pārdeva vienpadsmīt tūkstošus zoslēnu. Šogad cer realizēt arī

PAGASTS

RS skola

nāsim profesionālu muzicēšanas dievkalpojumos — atbilstoši bazi-
atusam. Skolas mācību program-
mācību programmas veluti garīgajai mūzikai,
pējgākai audzēkni noteikti varēs
iemaņas mūzikas koledžās.

gada 26. septembrī notika pī-
lājeksmēni. Bet skolas trēsajā ru-
jau mācījās divdesmit astoņi pa-
jēri. Pirmajā klasei viņi apgūst
pī, klavierspēli, vecākās klasēs —
vēsturi, diriģēšanu un arī kādu
instrumentu pec vēlēšanās (flautu,
rēles). Audzēkni mācās liturgi-
dāšanu un spēlēšanu. Mūsu «pro-
no trešās klasses jau piedalās diev-
mos, tāpēc joti lepojas ar savu
un zināšanām. Divas reizes gadā,
irms Ziemassvētkiem un mācību
noslēgumā, mēs rīkojam skolas
nu atskaites koncertus. Lauku bē-
rs ir joti svarīgi — pierādīt, ka viņi
tākai un mazāk talantīgi par pilsē-
niem. Bieži piedalāmies dažādos

labdarības koncertos, apmeklējam Sale-
nieku pansionāta iemītniekus.

Apmēram sešdesmit procenti no skolas
mācību programmas veluti garīgajai mū-
zikai, pārējais laiks laicīgajai mūzikai.
Ikreiz nobeidzot mācību gadu, audzēkni
kārti trīs pārcelšanas eksāmenus. Lai ap-
liecinātu mūsu bēru zināšanu liemeni
atbilstoši katrās klasēs mācību pro-
grammas prasībām, pārcelšanas eksāmenus
noklausījās Preiļu mūzikas skolas direk-
tore Karina Oša. Tas tāpēc, ka Aglonas
bazilikas kora mūzikas skolai vēl nav
oficiāla statusa. Parastu jau ir otrādi —
vispirms nāk oficiāls papīrs, tikai pēc tam
sākas realitāte. Šī iemesla dēļ skola līdz
šim darbojās zināmā mērā uz sabiedris-
kiem pamatiem. Divi pedagogi atalgoju-
mu saņēma no bēru vecāku mācību
maksas. Bet viens pedagoģs, veicot darba
lielāko daļu, strādāja bez algas. Arī šajā
mācību gadā pedagogi algu saņem no
vecāku iemaksām un bazilikas līdzek-
ļiem. Skola paplašinās, bet Aglonas bazi-
likai trūkst līdzekļu tās uzturēšanai.

Protams, ideāli būtu, ja kora mūzikas
skola nepastāvētu atsevišķi, bet gan kopā
ar Aglonas katoļu ģimnāziju. Tad garīgo
mūziku varētu apgūt ne tikai vietējie
bēri, bet arī no tālākiem pagastiem un
ciemtiem Latgales rajoniem.

Mēs nedodam saviem audzēkniem ne-
kādus atvieglojumus un nekādas atlai-
des. Ir labāk, ja bēri kopš mazotnes tiek
pieradināti pie darba un neatlaidīgas ri-
cības. Skola isā laikā iemantojusi atzinību
Aglonas iedzīvotāju un svētceļnieku
vidū, tai ir kvalitačīvs pedagoģu sastāvs.
Kopš pirmās mācību dienas pie mums
strādā skolotāja Lida Grauze no Prei-
ļiem, Maruta Bulmeistere vēl mācības Dau-
gavpils Pedagoģiskajā universitātē, Iveta
Soldāne ir beigusi Mūzikas akadēmiju.
Ik nedēļas pie bēriem nāk un ticības
audzināšanu māca priesteris Raimonds
Pizičs.

Mīļš draugs mūsu skolīpai ir priesteris
Kokars no Marijas Magdalēnas baznīcas
Rīgā. Pie viņa braucam katra mācību
gada beigās. Bet bēri paliek bēri, tāpēc

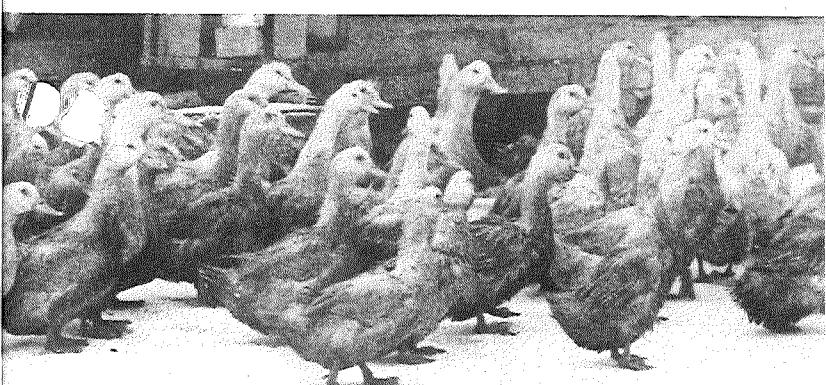
iegriežamies pie zilonītes Zuzītes zoolo-
ģiskajā dārzā, sagaidām saulrietu jūras
krastā. Man patīk skaftīties, cik laimiņi
jūtas bēri, cik dzidri un satrauki pukst
viņu sirsniņas, kurās vēl nepazīst sāpes
un nodevību. Būtu bezgala žēl, ja mūsu
skolīpu vajadzētu slēgt līdzekļu trūkuma
dēļ. Ja neatradīsim dzirdīgas ausis tepat
mūsu rajonā vai citās Latgales pašvaldi-
bās, skolas pastāvēšana būs nopietni ap-
draudēta.

Lai Aglonā, kur jau ir sagatavota aug-
sne tā gara uzņēšanai, kas nāk caur
baznīcas mūzikas mākslu, neapklustu
bēru dzidrās balstīpas, un līdz ar to
veidotos stipras baznīcas muzicēšanas
tradīcijas, bēru vecāki un skolas vadība
lūdz finansiālu atbalstu. Aglonā jādzīvo
garīgi bagātiem un vispusīgi izglītojiem
cilvēkiem.

*Ai, Aglyunas Mameņa,
paleidzi augt,
Dūd izplaukt kai zīdeņam
gōdeitābā Tovā.*

ATTĒLĀ: skolotāja Ieva Lazdāne un 3.
klases audzēkne Gunta Putāne ērgļspē-
les nodarbibās.

ar galvu, sak, interesanti, parunāsim ar
priekšniecību. Runā līdz šai dienai...
Laikam jau vipiem ir izdevīgāk nem
miltus no lielajām firmām par lielu
naudu nekā sadarboties ar mani.

Nesen izlasiju sludinājumu, ka pār-
dod krievu armijas maizes ceptuvi. Aiz-
braucu, apskatījos. Viss ir, tik jāstrādā.
Ja man būtu drusku gadu mazāk, ja
mani labi sakaitinātu, goda vārds, pirk-
tu gan. Tagad mani traucē arī tas, ka
darbu par daudz iesākti, tāpēc saku sev,
netrak, vecais Grišāns.

Bet vienu gan gribu pateikt arī jums,
žurnālistiem. Lauku cilvēkus vajag
audzināt. Vajag mācīt, kā labu un ve-
selīgu maizi cept. Un ne jau ar raugu
sākt, bet ar labības šķirnēm. Kas viņam
mācījis, kuras no aizjūras kviešu šķir-
nēm vairāk der lopbarībai, kuras mai-
zītei?

Šodien esat trāpijuši īstajā reizē at-
brauktu, jo esam iedarbinājuši vilnas vē-
pjamo mašīnu. Pirmie klienti no Galēnu
pagasta sabraukuši. Zvanīja jau diki
daudz tautas. Bet daļai tikai pieci seši
kilogrami vilnas. Tik niecīgu daudzu-
mu mēs nevarām apstrādāt, vajag vis-
maz divpadsmit kilogramus. Citi lai-
kam netic, ka saņems atpakaļ simtpro-
centīgu diju no paša aizīņām. Nu ko,
lai nem līdzi solīpus un lai sēz kā
zvirbuļi rindā un skatās.

Pavasarī keršos pie elektrostacijas.
Kauns, ka tik ilgi esmu noķēpājies. Ko
lai dara, jo detaļas nekur nevar dabūt.
Vajag taisīt pēc pasūtījuma. Sākumam
pietiks ar četrdesmit pieci kilovatu ge-
neratoru. Ielikšu kabeli un griezīšu
savas mālamās un vērpjamās mašīnas.
Atlikušo varēšu kopējā elektroīklā
atdot.

Tas ir mans princips un goda lieta.
Es gribu sakārtot šo zemes stūri, kur
esmu kā puika skraidījis. Tēvs uz sejieni
atnāca 1923. gadā. Strādāja un plē-
sās, līdz Sibīrijā nokļuva...

Višu tik skaidri atceros, itin kā vakar
būtu noticis. Tur, kur tagad vērpjamās
mašīnas, bija četras dzīvojamās istabas.
Apakša virtuve, atpūtas telpas ar gu-
vielām atbraucējiem. Tas tāpēc, ka pie-
krautu vezumu rindas vienmēr stiepās
līdz ceļa likumam...

Līdz ar apbrīnojamo enerģiju un dar-
boties gribu, kas starot staro no šī sirmā
kunga, mazliet tomēr jūtamas skumjas
par tiem aizgājušajiem gadiem, kas tau-
tai un zemei nav ļauvuši turpināt trīsdes-
mitajos gados ieto ceļu. Nu ir jāsāk no
gala. Tāpēc nevajag prasīt, kāpēc tas
viss vajadzīgs Oļģertam Grīšānam.

Var jau, protams, nopirkst labu laivu,
spinningu un augām dienām sapnot uz
ezera. Var arī pāris gados izlīkt upes
krastus, iestādīt augļu dārzu ar
daudzīgiem desmitiem koku, mājas
priekšā košuma krūmus ieaudzēt.
Nemaz nebrīnos, ka rudenī Grīšānu
virtuvē smaržas karašas ar rozinēm no
pašu sētēm un audzētiem graudiem.
Neesmu gārsojusi, bet droši vien tā ir
kolosāla manta. It īpaši sestdienas
karā pēc pirts... Un ja vēl uz galda
krietna krūze ar tikko slauktu pieni!

ATTĒLĀ: starp daudzajām mašīnām
kads zirga pajūgs tagad ir liels retums.
Toties romantiski gan.

Saleniekos viss kārtībā

♦ Vārdam «pansionāts» nezin kāpēc līdzi nāk nepātiķama un drūma nojauta,
sak, paliksi vecs, nevienam nevajadzīgs, aizvedīs tevi uz pansionātu un tur ari
nomiņi visu pamests... Īstenībā nav nemaz tik traki. Par to pārliecīnājos
Saleniekos. Tiesa, pirms tam apskatījām pansionāta jauno nepabeigtu korpusu.
Pagaidām gan tas vēl izskatās pēc jaunceltnes, taču pilnīgi iespējams, ka pēc
pāris gadiem dabisku un nedabisku apstākļu ietekmē pārvērtīties par pilsdrupām,
jo būvmateriālu nav, naudas arī nav.

Un tāpēc sešdesmit divi cilvēki dzīvo
veicājā pirms vairākiem gadu desmiti
celtajā ēkā, kur katru gadu vajag
ko salabot, pārtaisīt vai nokrāsot. Lai
iemācītos, kā iztikt un izdzīvot tagadējos
grūtajos laikos, pansionāta direktore
Valentina Gribuška brauc uz kursiem
Rīgā, brauc pieredzes apmaiņai pie dā-
piem. Pēc Dānijas braucienā esot teiku-
si, ka turienes pansionātos jutusies kā
pasākā, no kurās negribas atgriezties
īstenībā. Ko tādā gadījumā juta dāni,
kad bija atbrakuši uz Saleniekiem, var
tikai iedomāties...

Pansionātā ir par biezū, īpaši viriešu
īstabās, kur kopā mitūnās pieci un pat
septiņi cilvēki. Vairāki rajona iedzīvoti
gaida atbrīvojumus vietu. Gaida ar
nepacietību, jo te viņiem būs daudz
labāk nekā mājās. Būs silta istaba, būs
mīksta un tīra gulta, būs sātīgs ēdiens.
Šogad iztikai katram iemītniekam atvē-
lēti astropdesmit seši santumi dienā. Tas
ir pietiekami, jo labs atspāids kopgal-
dam ir trīs govīs un divi desmiti cūku.
Gandīz sešdesmit hektāros zemes pašu
spēkiem izaudzēti arī kartupeļi, bietes,
burķani, kāposti. Kādreiz bija siltumnī-
ca. Tagad tā izjukusi, bet jaunas būvei
līdzekļu nav un droši vien arī nebūs.
Retu reizi kāds atved un piedāvā garī-
gāku kumosiņu, teiksim, cepumus,
medu vai konfektes. Var jau, protams,
veici iztikt arī bez kārumiem, paēduši
taču. Tomēr esmu pārliecīnāta, mums
— devējiem un dāvinātājiem — tas ir
vajadzīgs vēl vairāk. Lai modinātu
savās sirdīs līdzīgību, spēju kalpot
veciem, slimiem un nevarīgiem, kā to
dara viss trīsdesmit cilvēku lielais Sale-
nieku pansionāta apkalojošais perso-

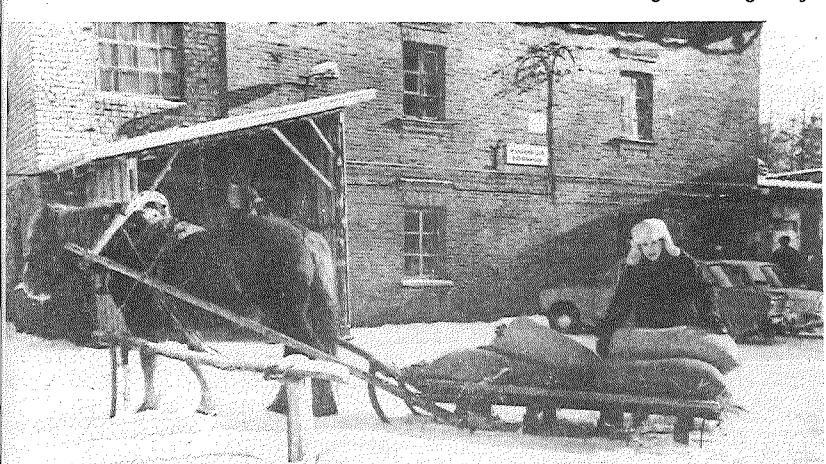
nāls. Galvenā grāmatvede Regīna Jokste
(viņa pansionātā nostrādājusi jau
astopāpdesmit gadus) stāsta, ka senāk
kolektīvs bijis vēl lielāks — četri desmiti
cilvēku. Nu vairs nevar aizlauties. Krieti-
nai dalai te ir vienīgā darba vieta. Pie-
mēram, pavāre Lilija Mežniece visus
baro jau divdesmit deviņus gadus. Arī
vairākas sanitāres pansionātā ir nostā-
dājušas līdz pensijai.

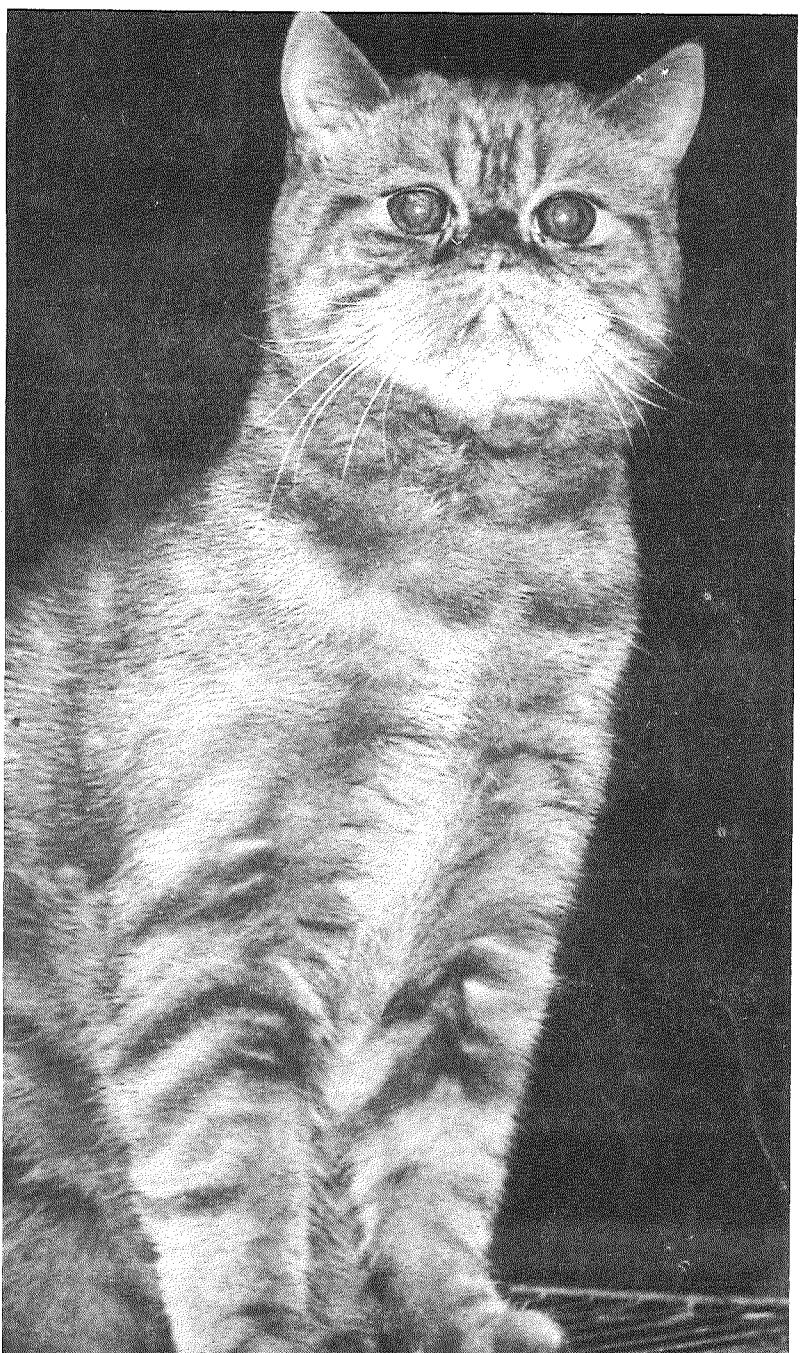
Ikvienu ienācēju no malas Saleniekos
pārsteidz puķu un zajumu bagātība.
Darbinieces saka, laikam jau augin
paīkot veco ļaužu sabiedrību. Bet vis-
kuplāk tie saauguši ēdamtelpā, kur va-
jadzības gadījumā notiek koncerti, kur
tiek demonstrētas kinofilmas, kur vairā-
kas reizes gadā notiek dievkalpojumi.
Regīna Jokste saka: «Tas mūs patiesām
apbēdīna, ka nevarām iekārtot vecišiem
atsevišķu lūgšanu telpu. Pie kaimiņiem
Daugavpili un Kalupē tādās ir.»

Droši vien pat rajona padomē, kuras
pasārēnām atrodas Salenieku pansionāts,
neviens īsti nezina, kad būs iespējams
turpināt celtīcību. Taču vienā gan
pansionāta iemītnieki un darbinieki ir
pelniņu — lai aistrastos kāds, kas parū-
pētos aizbērt milzīgo bedri pa ceļam uz
Aglonu. Ziemas sals un atkuši darījuši
savu, un bedre kļuvusi par nepārvaramu
šķērslī satiksmes autobusiem. Arī ar
pansionāta «Latviju» nevar pāri tikt,
tāpēc veciši vizīti uz Preiļiem pie daki-
teriem atliek uz pavasari.

ATTĒLĀ: «Viņa mums ir jauniņa un
joti laba...», — par sanitārīti Moniku
Kalvāni saka pansionāta iemītnieki.

Materiālus sagatavoja Lida
Kirillova, Jāņa Silīčka foto

◆ 11. februārī Daugavpils kaķu mīlotāju klubs «Bastete» rīkoja Preiļu kultūras namā savu lolojumu izstādi. Viens no izstādes dalībniekiem — lie-lais rудais.

J.Silicka foto

Pārdod
traktoru T-40 AM, 1991.g., par Ls 1300. Tel. 52426;

ledusskapjus. Tel. 21268;

lēti jaunu lauku māju ar saimniecības ēkām, samaksas dažādos veidos. Māja atrodas Arendolē, prasīt Mičuli;

māju vai pusi mājas ar saimniecības ēkām Gailišos centrā, zeme 0,10 ha; garāžu lauktehnikas kooperatīvā par Ls 350; ZiL MMZ-4502, 1988.g. Tel. 22901;

lauku māju par Ls 1300. Tālr. 52544;

sienu. Tālr. 21140;
lentu magnetofonu un stereo radio ar atskapotāju vai MAINA. Tālr. 46763;

ZiL-133, dīzelis, GAZ-53 dzinēju, piekabi kokmateriālu pārvadāšanai, telferi 3,5 t. Tālr. 48511 vakaros;

GAZ-53 furgons. Tel. 43518;

IŽ-Planeta-5 ar blakusvāgi, nobraukti 12000 km. Tel. 24196;

VAZ-2101, Ford Granada, 1981.g., dažādas rezerves daļas VAZ-2101-2106. Tālr. 41522 vai 43846;

Opel Kadett, 1986.g., par \$ 3000. Tālr. 22388;

automašīnu Volkswagen Passat, 1984.g., nobraukti 130000 km, lūka, āķis. Tel. 41344;

noliktavu (675 kv.m), var nojaukšanai. Tālr. 44483;

Audi-80, 1980.g., tikko no Vācijas, labā tehniskā kārtībā. Zvanīt 22670 dienā;

GAZ-53 par 80 sertifikātiem, melnus Holandes kārnīpus par 0,21 Ls/gab. (vienai mājai). Tālr. 42591;

M-2140 rezerves daļām. Tālr. 21174;

* * * slaucamu govi. Tel. 13226;

grūsnu slaucamu govi Aizkalnes pagasta Raudovkā. I.Bogdanovs;

darba ķēvi par Ls 300. Tālr. 55650;

darba zirgus un MAINA Preiļos, Zaļajā ielā 6;

govi un teliti. Tālr. 65073;

Balbot Tagora, turbo dīzelis, 2,4 l, el.stiklu pacēlājs, 5 ātrumi, 1982.g., 570 Ls; Ford Granada, pikaps, 2,3 l. 1982.g., stereo, 1000 Ls; VAZ-21013, 1982.g., vajadzīgs neliels remonts, 400 Ls. Tālr. 12240, 8-248-26267;

sienu. Tālr. 54685.

kartupeļus. Tālr. 35340;

kāpostus. Tālr. 52544;

cirsmu. Tālr. 44483;

2-3 istabu dzīvokli Preiļos, sa-maksā parādus. Tel. 22977 vakaros;

ZAZ par sertifikātiem. Tārunis 15452.

labiekārtotu trīsistabu dzīvokli Dobelē pret līdzvērtīgu Līvānos. Tālr. 42702.

3 istabu dzīvokli bez ērtībām pret 1,5 vai 2 istabu dzīvokli ar ērtībām. Visi Preiļos. Zvanīt 23736;

Dažādi

Pazaudēti J.Bogdanova dokumenti. Atradēju pret atlīdzību lūdz zvanīt 23040.

SLUDINAJUMI/REKLĀMA 22305

Par kārtību, kādā atmaksājams akcīzes nodoklis par dīzeldegvielu zemes lietotājiem

Sākot ar 1995. gada 1. martu, VID Preiļu rajona nodokļu inspekcijā pieņems rajona zemes īpašniekus, zemes lietotājus un nomniekus, lai atmaksātu akcīzes nodokli par dīzeldegvielu.

Akcīzes nodokli atmaksā juridiskām un fiziskām personām, kam lietošanā ir ne mazāk par 3 ha zemes, uz kurās ražo lauksaimniecisko produkciju. Noteikts limits — 80 l dīzeldegvielas 1 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes apstrādei. Atmaksā 0,02 Ls par 1 l dīzeldegvielas. Par zemes platībām, kurās ir neapkoptas, akcīzes nodokli neatmaksā. Par ziņu pareizību atbild pašvaldības.

Zemes lietotājs nodokļu inspekcijā iesniedz sekojošus dokumentus:

1. ziņas par lauksaimniecībā izmantojamo zemes platību pēc stāvokļa uz šī gada 1. marstu;
2. ziņas par faktiski izmantoto zemes platību pēc stāvokļa uz šī gada 1. novembri;
3. kases aparāta čekus un pavadzīmes, kas apliecinā dīzeldegvielas iegādi.

Par pusi no gada limita akcīzes nodokli atmaksā līdz 20. maijam — dokumenti iesniedzami līdz 5. maijam. Par faktisko dīzeldegvielas izlie-tošanu norēķins izdarāms līdz 20. decembrim — dokumenti iesniedzami līdz 5. decembrim.

Tuvākas ziņas varēs saņemt pagastu valdēs pēc 1995. gada 1. marta. Iesniegumu pieņemšana notiks pēc grafika, kuru papildus izziņos pašvaldībām.

Izpildītāja: V.Kudīna. Tālr. 24117.

M.Smirnova,
VID Preiļu rajona nodaļas Nodokļu inspekcijas priekšniece

Neuzsākot saimniecisko darbību, tiek likvidēts L.Znotīpas i/u «Kajālīja».

SIA «Sentiments»

joprojām realizē

- augstas kvalitātes akmenēpogles (pastāvīgiem klientiem — atlaides);
- dažāda izmēra zāgmateriālus,

IEPĒRK:

- ausus skujkoku baļķus, diametrus no 28 cm, pieļaujami ku-kaipu bojājumi un zilējums,
- VĒL PIEDĀVĀ
- transporta pakalpojumus, sa-živēs tehnikas remontu, metinā-šanas un virpošanas darbus, auto-mobiļu virsbūvju un ritošās daļas remontu.

Tālr. uzzīnām
55665 dienā,
55743 vakaros.

Iepērk galu:

cūkas Ls 1,15, jaunlopu Ls 0,90-1, liellopu Ls 0,75-0,80 kilogramā.

Samaksa tūlītēja.

Zvanīt 18136 vakaros.

Veidlapas

Preiļu grāmatnīcā. T. 22148.

Līvānu grāmatnīcā. T. 44306.

18. februārī no plkst. 9.00 Preiļu tirgū pārdos Polijā ražotas virtuves iekārtas un ar samta audumu pārvilkus atpūtas stūrišus.

A/s «Preiļu siers» pieņem pasūtījumus vainagiem, šķramiem, sēru, apsveikumu un ligavas pušķiem. Tel. 21806 no 12 līdz 13 un pēc 17.

Valsts a/s «Latvijas Krājbanka» Preiļu filiāle 7585 izsniedz īstermiņa aizde-vumus fiziskām un juridiskām personām.

Adrese: Preilos, Brīvības ielā 7. Tel. 21254.

Firma pārdod lēti un ar garantiju Krievijā un Amerikā ražotus akumulatorus.

Tālr.: (246)-32683 (dienā); 32982 (vakara).

Tavs mūžs kā ābeju dārzs Paliek tiem, kas tālāk iet. Izsakām līdzjūtību Lilijai Upenieci, MĀTI smiltājā izvadot. Preiļu rajona skolu valde

► Ja jums ir vajadzīga nauda, bet jūs nevēlaties šķirties no saviem sertifikātiem, a/s LFIK jums palīdzēs. Saņemot 70% no savu sertifikātu tirgus vērtības, jūs varēsiet tos izpirkt pēc 2-6 mēnešiem par to pašu cenu, saskaņā ar līgumu.

Griezties Preiļos, Brīvības ielā 1, tel. 21061, Līvānos, Rūpniecības ielā 1, tel. 42663.

Biznesa plānu izstrāde.

SIA «Alta A» Rēzekne, Br. Skrindu ielā 11, 17. kāb.

Tārunis: 8-246-25225.

► Iepērk cūkas un aitas galu, liellopus un jaunlopus — dzīv-svarā un kautsvarā. Pirceja transports. Kontaktālrs. 23161.

□ Firma pieņem restaurācijai autoriņpas servīsa «Pēteriņu Motors». Tel. 42861.

Latgales Finanšu un Investīciju Kompanija

IEPĒRK SERTIFIKĀTUS

Adrese: Preiļos, Brīvības ielā 1, tālr. 21061.
Līvānos, Rūpniecības ielā 1, tālr. 42663.
Aglona, Someretas ielā 34, tālr. 15315.

NOVADNIEKS

Izdot Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Novadnieks», REDAKTOtrs PETERIS PIZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta.

Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.

22059, 21759, 22154, 21996, 21985, 22305.

PASŪTLĪJUMA INDEKSS 68169.

Reģistrācijas apliecība № 1018.

Iespēsts SIA «SAB» Daugavpilī, Valkas ielā 1. Ofsetespiedums. 1 iespiedloksne.

Metiens 5300 eksemplāru. Pas. № 305

izsaka visdzilāko līdzjūtību

Juannas PUTKAS tuviniekiem,

viņu smiltājā pavadot.